

Fremsat den 2. oktober 2019 af skatteministeren (Morten Bødskov)

Forslag

til

Lov om ændring af ligningsloven, kursgevinstloven og pensionsafkastbeskatningsloven

(Ophævelse af visse regler om beskatning af renter og kursgevinster og -tab på hybrid kernekapital m.v.)

§ 1

I ligningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 66 af 22. januar 2019, som ændret senest ved § 1 i lov nr. 271 af 26. marts 2019, foretages følgende ændring:

1. § 6 B ophæves.

§ 2

I kursgevinstloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1283 af 25. oktober 2016, som ændret ved § 3 i lov nr. 1555 af 19. december 2017, § 35 i lov nr. 1429 af 5. december 2018 og § 5 i lov nr. 84 af 30. januar 2019, foretages følgende ændring:

1. § 1, stk. 5 og 6, ophæves.

§ 3

I pensionsafkastbeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1126 af 10. oktober 2014, som ændret senest ved § 6 i lov nr. 324 af 30. marts 2019, foretages følgende ændringer:

1. I § 15, stk. 1, 1. og 3. pkt., indsættes efter »renteindtægter«: »og lignende«, og i stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »Renteindtægter«: »og lignende«.

2. I § 15, stk. 3, 1. pkt., indsættes efter »fordringer«: »og lignende«.

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2020.

Stk. 2. § 1 har virkning for indtægter og udgifter, der påløber fra og med den 1. januar 2020.

Stk. 3. § 2 har virkning for gevinst og tab ved afståelser og indfrielse, der sker fra og med den 1. januar 2020. Fordringer og gæld, som den 31. december 2019 er omfattet af kursgevinstlovens § 1, stk. 5 eller 6, anses for afstået og genhervet henholdsvis for frigjort og genpåtaget den 31. december 2019 til værdien samme dag.

Stk. 4. § 3 har virkning fra og med indkomståret 2020.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Forslaget, der er en genfremsættelse af lovforslag nr. L 233, som blev fremsat den 3. maj 2019, ophæver retten til det særlige fradrag for såkaldt hybrid kernekapital. Dermed kommer Danmark på linje med lande som Holland og Sverige.

1.1. Lovforslagets formål og baggrund

Det foreslås at ophæve regler, som giver finansielle udstedere fradragsret for renteudgifter på såkaldt hybrid kernekapital m.v., uanset at de almindelige skatteretlige regler for, at der er tale om renter, ikke er opfyldt. Med den foreslåede ophævelse vil en eventuel fradragsret for renteudgifter på hybrid kernekapital m.v. bero på de almindelige skatteretlige regler for rentefradrag, hvilket allerede er tilfældet for ikke-finansielle udstedere.

Baggrunden for den foreslåede ophævelse er, at Europa-Kommissionen (Kommissionen) som led i en undersøgelse af særregler i medlemsstaterne vedrørende hybrid kernekapital har fundet, at de danske regler kan medføre en positiv forskelsbehandling af den finansielle sektor, som kan udgøre statsstøtte, der ikke er forenelig med EU's statsstøtteregler. Den foreslåede ophævelse skal bidrage til at sikre, at der ikke kan rejses tvivl om, hvorvidt reglerne vedrørende hybrid kernekapital er forenelige med EU-retten.

Den foreslåede ophævelse indebærer tillige, at investorers renteindtægter fra hybrid kernekapital m.v. udstedt af finansielle virksomheder skal behandles efter de almindelige skatteretlige regler. Som en konsekvens af den foreslåede ophævelse foreslås det endvidere at ophæve regler om, at gevinster og tab på hybrid kernekapital m.v. behandles efter kursgevinstloven. Herefter vil gevinster og tab skulle behandles efter de almindelige skatteretlige regler.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Gældende ret

Efter gældende ret behandles finansielle udsteders renteudgifter og investorers renteindtægter på hybrid kernekapital (en mellemting mellem gæld og egenkapital) m.v. skattemæssigt som andre renter ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, jf. ligningslovens § 6 B, selvom det underliggende gældsforhold ikke opfylder de almindelige skatteretlige kriterier for, at der er tale om gæld.

Det følger således af ligningslovens § 6 B, at renter, der ikke forfalder på et forud aftalt tidspunkt, ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst behandles som andre renter, uanset at debitor i visse tilfælde kan beslutte, at forrentningen bortfalder, såfremt to betingelser er opfyldt. For det første skal gældsforholdet være fastlagt ved udstedelse af et gældsinstrument, og for det andet skal debitor i henhold til gældsinstrumentet enten være en stat, et kreditinstitut som omhandlet i artikel 4, stk. 1, nr. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013/EU af 26. juni 2013 om til-

synsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringselskaber (kapitalkravsforordningen), et fondsmæglerelskab, investeringsforvaltningsselskab eller forsikringselskab som omhandlet i lov om finansiell virksomhed eller tilsvarende fondsmæglerelskab, investeringsforvaltningsselskab eller forsikringselskab hjemmehørende i et land inden for EU/EØS.

Et gældsinstrument forstås som en finansiell forpligtelse, hvor udstederen af instrumentet har forpligtet sig til at betale til den eller dem, som ejer instrumentet. Regnskabsmæssigt kan hybrid kernekapital behandles både som en finansiell forpligtelse eller på samme måde som et egenkapitalinstrument. Den regnskabsmæssige behandling vil afhænge af de konkrete aftalevilkår for den hybride kernekapital. Dog vil hybrid kernekapital efter kapitalkravsforordningen typisk blive behandlet på samme måde som et egenkapitalinstrument. Det skyldes bl.a., at hybrid kernekapital efter kapitalkravsforordningen har en uendelig løbetid, og at ejeren eller ejerne af den hybride kernekapital ikke har krav på at få udbytte i form af renter.

Reglerne om hybrid kernekapital m.v. blev indført i den finansielle lovgivning ved lov nr. 428 af 6. juni 2002. Reglerne indebærer, at visse gældsinstrumenter kan medregnes i den ansvarlige kapital såfremt en række betingelser er opfyldt. Bl.a. må gælden ikke forfalde på et forud aftalt tidspunkt, og gælden må kun tilbagebetales på debtors initiativ. Disse betingelser har til formål at bidrage til at sikre, at kapitalen er af varig karakter.

Hvis debitor ikke har en forpligtelse til på et forud aftalt tidspunkt at tilbagebetale et beløb, der er modtaget fra kreditor – idet der ikke er aftalt et forfaldstidspunkt, og debitor selv bestemmer, hvornår tilbagebetaling skal ske (i modsætning til gæld, der ifølge aftalen forfalder til betaling på kreditors anfordring) – foreligger der ikke gæld i skatteretlig forstand. Derfor vil løbende betalinger ikke være renter, idet en betingelse for at anse en betaling for en rente er, at den underliggende aftale skal indeholde en retlig forpligtelse til at betale en gæld.

For at skabe klarhed i forhold til den skattemæssige behandling af renteudgifterne på hybrid kernekapital blev der i forlængelse af indførelsen af reglerne om hybrid kernekapital m.v. i den finansielle lovgivning, ved lov nr. 457 af 9. juni 2004, indført udtrykkelig hjemmel i ligningslovens § 6 B til, at finansielle udstedere af hybrid kernekapital m.v. har fradragsret for renteudgifter på hybrid kernekapital m.v.

Som konsekvens af, at løbende betalinger vedrørende hybrid kernekapital m.v. efter ligningslovens § 6 B behandles som øvrige renter, skal de pågældende instrumenter ifølge kursgevinstloven skattemæssigt behandles på linje med andre pengefordringer og anden gæld, jf. kursgevinstlovens § 1, stk. 5 og 6.

Det følger således af kursgevinstlovens § 1, stk. 5, at pengefordringer, der ikke forfalder på et forud aftalt tidspunkt, behandles som andre pengefordringer, når betingelserne i

ligningslovens § 6 B er opfyldt. Ligeledes følger det af kursgevinstlovens § 1, stk. 6, at gæld, der ikke forfalder på et forud aftalt tidspunkt, behandles som anden gæld, når betingelserne i ligningslovens § 6 B er opfyldt.

Renter af gældslignende instrumenter, dvs. instrumenter, der er nævnt i ligningslovens § 6 B, stk. 1, nr. 1, men som ikke opfylder kravet om, at den udstedende virksomhed skal være en finansiel virksomhed, er ikke omfattet af ligningslovens § 6 B, og den skattemæssige behandling af renterne samt gevinst og tab på disse instrumenter beror derfor på de almindelige skatteretlige regler, herunder den skatteretlige gælds- og rentedefinition. Det bemærkes i denne henseende, at sådanne instrumenter i princippet har en uendelig løbetid og derfor indeholder en afgørende forskel ift. diverse andre former for kontrakter og kontraktlignende arrangementer.

Der har i praksis været eksempler på sager (SKM2015.293.SR og SKM2016.97.SR), hvor virksomheder – efter de almindelige skatteregler – har opnået fradrag for renter på obligationer med en løbetid på 1000 år. Skatterådet har dog i disse sager lagt afgørende vægt på, at lånene var forrentet på en sådan måde, at der var incitament til indfrielse på et forud fastsat tidligere tidspunkt inden for en overskuelig årrække, idet forrentningen herefter steg kraftigt. Gældende ret giver derfor ikke mulighed for, at ikke-finansielle udstedere kan opnå fradrag for udgifter på instrumenter svarende til hybrid kernekapital m.v.

Efter pensionsafkastbeskatningslovens §§ 3, 6 og 7 skal pensionskasser m.v. medregne alle former for formueafkast til beskatningsgrundlaget. Bestemmelserne er bredt formuleret og omfatter således også gevinst, tab og løbende betalinger på hybrid kernekapital m.v. samt på tilsvarende gældslignende instrumenter udstedt af ikke-finansielle virksomheder.

Ifølge pensionsafkastbeskatningslovens § 15, stk. 1, medregnes for pengeinstitutordninger de renteindtægter, der er forfaldet i indkomståret, eller for pensionsinstitutioner de renteindtægter, der er påløbet i indkomståret, til beskatningsgrundlaget. Renteindtægter, der er påløbet, inden skattepligten efter pensionsafkastbeskatningsloven er indtrådt, medregnes ikke ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget.

Ifølge pensionsafkastbeskatningslovens § 15, stk. 3, skal gevinst eller tab på obligationer, pantebreve og andre fordringer, finansielle kontrakter, investeringsbeviser, aktier, anpartar, andelsbeviser og konvertible obligationer samt fast ejendom opgøres som forskellen mellem værdien af det pågældende aktiv ved indkomstårets udløb og værdien ved indkomstårets begyndelse (lagerprincippet).

2.2. Den foreslåede ordning

Det foreslås at ophæve ligningslovens § 6 B, jf. lovforslagets § 1, således at løbende betalinger på hybrid kernekapital m.v., der hidtil efter ligningsloven skattemæssigt er behandlet som renter, alene kan fradrages i den skattepligtige indkomst, såfremt de almindelige skatteretlige regler giver hjemmel hertil. Den foreslåede ophævelse vil tilsvarende indebære, at investors løbende indtægter fra de pågældende

instrumenter fremover behandles efter de almindelige skatteretlige regler.

Den skattemæssige behandling af finansielle udsteders løbende betalinger fra hybrid kernekapital m.v. vil således – som tilfældet i dag er for løbende betalinger fra virksomheder, der udsteder gældslignende instrumenter, der ikke opfylder kravene i ligningslovens § 6 B, herunder kravet om, at den udstedende virksomhed skal være en finansiel virksomhed – bero på de almindelige skatteretlige regler, herunder praksis fra Skatterådet, jf. afsnit 2.1.

En løbende betaling, der skattemæssigt ikke kan anses for en rente, kan ikke fradrages i den skattepligtige indkomst efter statskattelovens § 6, stk. 1, litra e.

Investorenes løbende indtægter fra hybrid kernekapital m.v., der i dag er omfattet af ligningslovens § 6 B, vil fremadrettet skulle behandles efter de almindelige skatteretlige regler i statskattelovens § 4.

Som en konsekvens af den foreslåede ophævelse af ligningslovens § 6 B foreslås det desuden, at reglerne i kursgevinstlovens § 1, stk. 5 og 6, ligeledes ophæves, jf. lovforslagets § 2. Det vil herefter bero på de almindelige skatteretlige regler, om hybrid kernekapital m.v. udstedt af finansielle virksomheder skal behandles som et fordrings- og gældsforhold omfattet af kursgevinstloven.

Den foreslåede ophævelse af ligningslovens § 6 B og kursgevinstlovens § 1, stk. 5 og 6, indebærer således, at reglerne ensrettes for forskellige udstedere af hybrid kernekapital m.v., hvilket skal sikre, at der ikke kan rejses tvivl om, hvorvidt fradragsreglerne vedrørende hybrid kernekapital er forenelige med EU-retten.

Det foreslås desuden, at det præciseres, at pensionsafkastbeskatningslovens § 15, stk. 1, foruden at finde anvendelse på renteindtægter også finder anvendelse på lignende indtægter, dvs. på løbende betalinger på hybrid kernekapital m.v. og tilsvarende gældslignende instrumenter udstedt af ikke-finansielle virksomheder. Ligeledes foreslås det, at det præciseres, at pensionsafkastbeskatningslovens § 15, stk. 3, foruden at finde anvendelse på andre fordringer også finder anvendelse på lignende instrumenter, dvs. på hybrid kernekapital m.v. og tilsvarende gældslignende instrumenter udstedt af ikke-finansielle virksomheder. De foreslåede ændringer af pensionsafkastbeskatningsloven har således til formål at præcisere, hvordan pensionskasser m.v. skal medregne løbende afkast samt formueafkast af hybrid kernekapital m.v. til beskatningsgrundlaget efter pensionsafkastbeskatningsloven.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Den foreslåede ophævelse af ligningslovens § 6 B vurderes at indebære, at finansielle udstedere fremover ikke kan opnå fradrag for renteudgifter på hybrid kernekapital m.v. i den skattepligtige indkomst, hvilket vil være i overensstemmelse med reglerne for ikke-finansielle udstedere af lignende instrumenter, jf. afsnit 2.2. ovenfor.

Samlet set skønnes det at medføre et årligt umiddelbart merprovenu på ca. 460 mio. kr. Efter tilbageløb og adfærd skønnes merprovenuet at udgøre ca. 350 mio. kr. om året.

Tabel 1. Provenumæssige konsekvenser ved at ophæve fradragsregler for renteudgifter på hybrid kernekapital m.v.

Mio. kr. (2019-niveau)	2020	2021	2022	2023	2024	2025	Varigt	Finansår 2020
Umiddelbar virkning	460	460	460	460	460	460	460	460
Virkning efter tilbageløb	390	390	390	390	390	390	390	-
Virkning efter tilbageløb og adfærd	350	350	350	350	350	350	350	-

Det er i beregningerne lagt til grund, at der ikke fremover kan opnås fradrag for renteudgifter på hybrid kernekapital m.v., der efter gældende ret er omfattet af ligningslovens § 6 B.

Ændringen har karakter af en ophævelse af en skatteudgift svarende til den umiddelbare provenuvirkning.

Kommunerne får en andel af selskabsskatten uden for kulbrinteområdet på 15,24 pct. med afregning 3 år efter indkomståret. Den foreslåede ophævelse af rentefradraget på hybrid kernekapital m.v. skønnes derfor at medføre et merprovenu for kommunerne på 70 mio. kr. med afregning tre år efter indkomståret. Forslaget vil ikke have økonomiske konsekvenser for regionerne.

Forslaget vurderes ikke at medføre implementeringskonsekvenser af betydning for det offentlige.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering (TER) vurderer, at lovforslaget samlet set medfører administrative konsekvenser under 4 mio. kr. årligt. De bliver derfor ikke kvantificeret yderligere.

Lovforslaget har negative konsekvenser for erhvervslivet, som potentielt kan modsvare det umiddelbare merprovenu for det offentlige. Det kan dog forventes, at virksomhederne helt eller delvist vil overvælte forhøjede finansieringsomkostninger (efter skat) på kunderne og dermed begrænse de egentlige økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

De foreslåede regler vurderes ikke at indeholde regulering, der er relevant i forhold til principperne for agil erhvervsrettet regulering.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget skønnes ikke at have miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget har til formål at sikre, at der ikke kan rejses tvivl om, hvorvidt rentefradragsreglerne vedrørende hybrid kernekapital er forenelige med EU-retten.

Det følger af artikel 107, stk. 1, i Traktaten om den Europæiske Unions Funktionsmåde (EUF-Traktaten), at bortset fra de i traktaterne hjemlede undtagelser, er statsstøtte, eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, uforenelig med det indre marked, i det omfang den påvirker handelen mellem medlemsstaterne.

Kommissionen har på baggrund af en generel undersøgelse af EU-medlemsstaternes regler om fradrag for renteudgifter på hybrid kernekapital, vurderet, at fradragsretten for finansielle virksomheder i ligningslovens § 6 B kan udgøre statsstøtte, fordi reglen giver finansielle virksomheder en fradragsret for renter på visse gældsinstrumenter, som ikke-finansielle virksomheder ikke umiddelbart har adgang til i henhold til de generelle rentefradragsregler. Kommissionen vurderer endvidere, at denne forskelsbehandling umiddelbart ikke kan begrundes eller retfærdiggøres i selskabsskattesystemets almindelige natur og logik.

Den foreslåede ophævelse af ligningslovens § 6 B vil medføre, at retten til fradrag for renter på hybrid kernekapital m.v. for både finansielle og ikke-finansielle virksomheder vil bero på de almindelige rentefradragsregler, herunder den skatteretlige gælds- og rentedefinition, jf. nærmere herom afsnit 2.1.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 8. august til den 5. september 2019 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatsamfundet, Akademikerne, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Business Danmark, Børsmæglerforeningen, CEPOS, Cevea, Dansk Aktionærforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Metal, Dansk Told- og Skatteforbund, Danske Advokater, Danske Universiteter, Datatilsynet, Den Danske Dommerforening, Den Danske Fondsmæglerforening, DI, Digitaliseringsstyrelsen, Dommerfuldmægtigforeningen, DVCA, Erhvervsstyrelsen – Team Effektiv Regulering, FH, Finans Danmark, Finansforbundet, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Finanstilsynet, FOA, Forsikring & Pension, Forsikringsmæglerforeningen, FSR - danske revisorer, HK-Privat, HOFOR, IBIS, In-

geniørforeningen i Danmark, Investering Danmark, Justitia, KL, Kraka, Kristelig Arbejdsgiverforening, Kristelig Fagforening, Landbrug & Fødevarer, Landsskatteretten, Lederne Hovedorganisation, Lokale Pengeinstitutter, Lønmodta-

genes Dyrtidsfond, Mellempøkeligt Samvirke, Nasdaq OMX Copenhagen A/S, Nationalbanken, Rigsrevisionen, SEGES, Skatteankestyrelsen, SMVdanmark og SRF Skattefaglig Forening.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Lovforslaget skønnes at medføre et årligt umiddelbart merprovenu på ca. 460 mio. kr. Efter tilbageløb og adfærd skønnes et årligt merprovenu på ca. 350 mio. kr. For kommunerne skønnes denne del af forslaget at medføre et årligt umiddelbart merprovenu på ca. 70 mio. kr.	Ingen
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen nævneværdige.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Lovforslaget vil have negative konsekvenser for erhvervslivet i det omfang, det fører til lavere overskud i de berørte virksomheder.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget har til formål at sikre, at der ikke kan rejses tvivl om, hvorvidt rentefradragsreglerne vedrørende hybrid kernekapital m.v. er forenelige med EU-retten.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering /Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Det følger af ligningslovens § 6 B, at renter, der ikke forfalder på et forud aftalt tidspunkt, ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst behandles som andre renter, uanset at debitor i visse tilfælde kan beslutte, at forrentningen bortfalder, såfremt to betingelser er opfyldt. For det første skal gældsforholdet være fastlagt ved udstedelse af et gældsinstrument, og for det andet skal debitor i henhold til gældsinstrumentet enten være en stat, et kreditinstitut som omhandlet i artikel 4, stk. 1, nr. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013/EU af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber

(kapitalkravsforordningen), et fondsmæglerselskab, investeringsforvaltningsselskab eller forsikringsselskab som omhandlet i lov om finansiel virksomhed eller tilsvarende fondsmæglerselskab, investeringsforvaltningsselskab eller forsikringsselskab hjemmehørende i et land inden for EU/EØS.

Virksomheder, der udsteder gældslygnende instrumenter, dvs. instrumenter, som nævnt i ligningslovens § 6 B, stk. 1, nr. 1, men som ikke derudover opfylder kravene i ligningslovens § 6 B, herunder kravet om, at den udstedende virksomhed skal være en finansiel virksomhed, er ikke omfattet af ligningslovens § 6 B, og deres retsstilling beror derfor på de almindelige skatteretlige regler. Der har i praksis været eksempler på sager (SKM2015.293.SR og

SKM2016.97.SR), hvor virksomheder – efter de almindelige skatteregler – har opnået fradrag for renter på obligationer med en løbetid på 1000 år. Skatterådet har dog i disse sager lagt afgørende vægt på, at lånene var forrentet på en sådan måde, at der var incitament til indfrielse på et forud fastsat tidligere tidspunkt inden for en overskuelig årrække, idet forrentningen herefter steg kraftigt. Gældende ret giver derfor ikke mulighed for, at ikke-finansielle virksomheder kan opnå fradrag for renteudgifter på gæld svarende til hybrid kernekapital m.v.

Det foreslås at ophæve ligningslovens § 6 B, så den skatteretlige behandling af finansielle udstedere af hybrid kernekapital m.v. og ikke-finansielle udstedere af lignende instrumenter vil være den samme for så vidt angår fradrag for løbende betalinger.

Efter den foreslåede ophævelse vil udstedere af hybrid kernekapital m.v., der i dag er omfattet af ligningslovens § 6 B, ikke længere have en lovhemlet ret til fradrag for løbende betalinger, der hidtil er behandlet som renter ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, uanset at den underliggende gæld ikke forfalder på et forud aftalt tidspunkt, og debitor i visse tilfælde kan beslutte, at forrentningen bortfalder.

Udgifterne vil herefter skulle behandles efter de almindelige skatteretlige regler, herunder på grundlag af den almindelige skatteretlige gældsdefinition, jf. afsnit 2.1 i de almindelige bemærkninger. Er den skattemæssige gældsdefinition ikke opfyldt, vil der ikke være adgang til fradrag for løbende betalinger i den skattepligtige indkomst efter statsskattelovens § 6, stk. 1, litra e.

Efter den foreslåede ophævelse af ligningslovens § 6 B vil investorenes løbende indtægter fra hybrid kernekapital m.v., der i dag er omfattet af ligningslovens § 6 B, fremadrettet skulle behandles efter de almindelige skatteretlige regler i statsskattelovens § 4.

For så vidt angår begrænset skattepligtige bemærkes det, at udenlandske personer ikke er skattepligtige til Danmark af modtagne rentebetalinger. Som hovedregel gør det samme sig gældende for selskaber. Selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra d, indeholder dog hjemmel til - under visse forudsætninger - at beskatte renter fra kilder her i landet til udenlandske selskaber, når der er tale om gæld mellem koncernforbundne selskaber (kontrolleret gæld). Den foreslåede ophævelse af ligningslovens § 6 B vil indebære, at selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra d, ikke længere finder anvendelse på udenlandske investorers renteindtægter fra hybrid kernekapital m.v., idet der ikke længere vil være tale om renter i skattemæssig forstand.

Til § 2

Det følger af kursgevinstlovens § 1, stk. 5, at pengefordringer, der ikke forfalder på et forud aftalt tidspunkt, behandles som andre pengefordringer, når betingelserne i ligningslovens § 6 B er opfyldt. Ligeledes følger det af kursgevinstlovens § 1, stk. 6, at gæld, der ikke forfalder på et forud aftalt tidspunkt, behandles som anden gæld, når betingelserne i ligningslovens § 6 B er opfyldt.

Gældsinstrumenter udstedt af ikke-finansielle virksomheder er ikke omfattet af kursgevinstloven, uanset om gældsinstrumenterne er identiske med gældsinstrumenter omfattet af ligningslovens § 6 B. Disse virksomheders kursgevinster og -tab på de omtalte gældsinstrumenter behandles derfor efter de almindelige skatteretlige regler, jf. afsnit 2.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås at ophæve kursgevinstlovens § 1, stk. 5 og 6. Forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget til ophævelse af ligningslovens § 6 B, jf. lovforslagets § 1.

Efter den foreslåede ophævelse vil hybrid kernekapital m.v., der i dag er omfattet af kursgevinstloven, uanset at gælden ikke forfalder på et forud aftalt tidspunkt, skulle behandles efter de almindelige skatteretlige regler, herunder på grundlag af den almindelige skatteretlige gældsdefinition.

Hvis debitor ikke har en forpligtelse til på et forud aftalt tidspunkt at tilbagebetale det beløb, der er modtaget fra kreditor – idet der ikke er aftalt et forfaldstidspunkt, og debitor selv bestemmer, hvornår tilbagebetaling skal ske (i modsætning til gæld, der ifølge aftalen forfalder til betaling på kreditors anfordring) – foreligger der ikke gæld i skatteretlig forstand. Kursgevinstloven vil herefter ikke finde anvendelse, og eventuelle gevinster og tab på hybrid kernekapital m.v. vil skulle behandles efter de almindelige skatteretlige regler. For så vidt angår kreditor vil reglerne i statsskattelovens § 5, stk. 1, litra a, som udgangspunkt finde anvendelse, hvorefter gevinster er skattepligtige og tab er fradragsberettigede, hvis der foreligger spekulation eller næring. For så vidt angår debitor vil eventuelle gevinster skulle behandles efter statsskattelovens § 4, mens fradrag vil skulle behandles efter statsskattelovens § 6.

For så vidt angår begrænset skattepligtige bemærkes det, at der som hovedregel ikke er begrænset skattepligt på investors gevinster og tab på fordringer. Dog er der for så vidt angår selskaber begrænset skattepligt af visse kursgevinster på fordringer, såfremt kreditor og debitor er koncernforbundne selskaber, jf. selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra h. Den foreslåede ophævelse af kursgevinstlovens § 1, stk. 5 og 6, vil indebære, at selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra h, ikke længere finder anvendelse på udenlandske investorers kursgevinster og -tab på hybrid kernekapital m.v., da der ikke vil være tale om gæld og dermed ikke en kursgevinst.

Til § 3

Til nr. 1

Efter pensionsafkastbeskatningslovens §§ 3, 6 og 7 skal pensionskasser m.v. medregne alle former for formueafkast til beskatningsgrundlaget. Bestemmelserne er bredt formuleret og omfatter således også gevinst, tab og løbende betalinger på hybrid kernekapital m.v. samt på tilsvarende gælds-lignende instrumenter udstedt af ikke-finansielle virksomheder.

Ifølge pensionsafkastbeskatningslovens § 15, stk. 1, medregnes for pengeinstitutordninger de renteindtægter, der er forfaldet i indkomståret, eller for pensionsinstitutter de renteindtægter, der er påløbet i indkomståret, til beskatnings-

grundlaget. Renteindtægter, der er påløbet, inden skattepligten efter pensionsafkastbeskatningsloven er indtrådt, medregnes ikke ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget.

Det foreslås i § 15, stk. 1, at det præciseres, at bestemmelsen foruden at finde anvendelse på renteindtægter også finder anvendelse på lignende indtægter, dvs. på løbende betalinger på hybrid kernekapital m.v. og tilsvarende gældslignende instrumenter udstedt af ikke-finansielle virksomheder.

Forslaget er en konsekvens af lovforslagets § 1 om at ophæve ligningslovens § 6 B, og den deraf følgende ligestilling af finansielle udstedere af hybrid kernekapital m.v. og ikke-finansielle udstedere af lignende instrumenter.

Efter ligningslovens § 6 B behandles løbende betalinger på hybrid kernekapital m.v. skatteretligt som andre renter ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, selvom det underliggende gældsforhold ikke opfylder de almindelige skatteretlige kriterier for, at der er tale om gæld. Ligningslovens § 6 B finder kun anvendelse, når gældsforholdet er fastlagt ved udstedelse af et gældsinstrument, og debitor er en stat eller en af de i bestemmelsen nævnte finansielle debitorer. Med ophævelsen af ligningslovens § 6 B vil debitors løbende betalinger og investors løbende indtægter fra de pågældende instrumenter fremover skulle behandles efter de almindelige skatteretlige regler på samme måde som løbende betalinger og indtægter på lignende instrumenter fra ikke-finansielle virksomheder.

Med forslaget præciseres det, at gældende regler for, hvornår løbende betalinger på hybrid kernekapital m.v., skal medregnes til beskatningsgrundlaget efter pensionsafkastbeskatningsloven, fastholdes, selvom løbende betalinger fra hybrid kernekapital m.v. efter ligningslovens regler ikke længere skal behandles som renter. Med forslaget præciseres det samtidig, at det er de samme regler, der finder anvendelse på løbende betalinger fra tilsvarende gældslignende instrumenter udstedt af ikke-finansielle virksomheder.

Til nr. 2

Efter pensionsafkastbeskatningslovens §§ 3, 6 og 7 skal pensionskasser m.v. medregne alle former for formueafkast til beskatningsgrundlaget. Bestemmelserne er bredt formuleret og omfatter således også gevinst, tab og løbende betalinger på hybrid kernekapital m.v. samt på tilsvarende gældslignende instrumenter udstedt af ikke-finansielle virksomheder.

Ifølge pensionsafkastbeskatningslovens § 15, stk. 3, skal gevinst eller tab på obligationer, pantebreve og andre fordringer, finansielle kontrakter, investeringsbeviser, aktier, anparter, andelsbeviser og konvertible obligationer samt fast ejendom opgøres som forskellen mellem værdien af det pågældende aktiv ved indkomstårets udløb og værdien ved indkomstårets begyndelse (lagerprincippet).

Det foreslås, at det i § 15, stk. 3, 1. pkt. præciseres, at bestemmelsen foruden at finde anvendelse på andre fordringer også finder anvendelse på lignende instrumenter, dvs. på hybrid kernekapital m.v. og tilsvarende gældslignende instrumenter udstedt af ikke-finansielle virksomheder.

Forslaget er en konsekvens af lovforslagets § 2 om ophævelse af kursgevinstlovens § 1, stk. 5 og 6, og den deraf følgende ligestilling af finansielle udstedere af hybrid kernekapital m.v. og ikke-finansielle udstedere af lignende instrumenter.

Efter kursgevinstlovens § 1, stk. 5, skal pengefordringer, der ikke forfalder på et forud aftalt tidspunkt, behandles som andre pengefordringer, når betingelserne i ligningslovens § 6 B er opfyldt. Efter kursgevinstlovens § 1, stk. 6, skal gæld, der ikke forfalder på et forud aftalt tidspunkt behandles som anden gæld, når betingelserne i ligningslovens § 6 B er opfyldt.

Ophævelsen af kursgevinstlovens § 1, stk. 5 og 6, skal ses i sammenhæng med ophævelsen af ligningslovens § 6 B, der indebærer, at løbende betalinger på hybrid kernekapital m.v. skatteretligt skal behandles som andre renter ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, selvom det underliggende gældsforhold ikke opfylder de almindelige skatteretlige kriterier for, at der er tale om gæld. Ligningslovens § 6 B finder kun anvendelse, når gældsforholdet er fastlagt ved udstedelse af et gældsinstrument, og debitor er en stat eller en af de i bestemmelsen nævnte finansielle debitorer.

Med forslaget præciseres det, at lagerprincippet efter pensionsafkastbeskatningsloven forsat finder anvendelse ved opgørelsen af gevinst og tab på hybrid kernekapital m.v., selvom hybrid kernekapital m.v. efter kursgevinstlovens regler ikke længere skal behandles som gæld. Med forslaget præciseres det samtidig, at det er de samme regler, der finder anvendelse ved opgørelsen af gevinst og tab på tilsvarende gældslignende instrumenter udstedt af ikke-finansielle virksomheder.

Til § 4

Det foreslås i stk. 1, at loven træder i kraft den 1. januar 2020.

Det foreslås i stk. 2, at § 1 har virkning for indtægter og udgifter, der påløber den 1. januar 2020 eller senere. Der vil med forslaget således skulle foretages en periodisering af løbende betalinger på hybrid kernekapital m.v., der umiddelbart inden ophævelsen var omfattet af ligningslovens § 6 B. De løbende betalinger, der kan henføres til perioden til og med den 31. december 2019 vil skulle behandles efter ligningslovens § 6 B, mens løbende betalinger, der kan henføres til perioden fra og med den 1. januar 2020, vil skulle behandles efter de almindelige skatteretlige regler.

Det foreslås i stk. 3, at lovforslagets § 2 har virkning for gevinst og tab ved afståelser og indfrielse, der sker fra og med den 1. januar 2020. Fordringer og gæld, som den 31. december 2019 er omfattet af kursgevinstlovens § 1, stk. 5 og 6, skal anses for afstået og generhvervet henholdsvis for frigjort og genpåtaget den 31. december 2019 til værdien samme dag. Lovforslagets § 2 skal således have virkning for fordringer og gæld, der ved afståelse og indfrielse umiddelbart inden ophævelsen af kursgevinstlovens § 1, stk. 5 eller 6, vil være omfattet af disse bestemmelser, fra og med den 1. januar 2020.

For så vidt angår opgørelsen af gevinster og tab, foreslås det, at der, ligesom for renter, jf. lovforslagets § 4, stk. 2, foretages en sondring mellem gevinst og tab, der kan henføres til tiden inden henholdsvis efter, loven træder i kraft.

Fordringer og gæld, der den 31. december 2019 er omfattet af kursgevinstlovens § 1, stk. 5 eller 6, skal derfor anses for afstået og generhvervet og gæld for frigjort og genpåtaget den 31. december 2019. Der skal således foretages en opgørelse af gevinst og tab pr. den 31. december 2019. Ge-

vinster og tab vil skulle opgøres efter principperne i § 26 i kursgevinstloven.

Det foreslås i *stk. 4*, at lovforslagets § 3 har virkning fra og med indkomståret 2020.

Loven gælder hverken for Færøerne eller Grønland, fordi de love, der foreslås ændret, ikke gælder for Færøerne eller Grønland og ikke indeholder en hjemmel til at sætte lovene i kraft for Færøerne eller Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende lov

Lovforslaget

§ 1

I ligningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 66 af 22. januar 2019, som ændret senest ved § 1 i lov nr. 271 af 26. marts 2019, foretages følgende ændring:

1. § 6 B ophæves.

§ 6 B. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst behandles renter, der ikke forfalder på et forud aftalt tidspunkt, som andre renter, uanset at debitor i visse tilfælde kan beslutte, at forrentning bortfalder, og såfremt følgende betingelser er opfyldt:

1) Gældsforholdet skal være fastlagt ved udstedelse af et gældsinstrument. Gældsinstrumenter, der udstedes i papirløs form (dematerialiseret), skal være registreret i en værdipapircentral.

2) Debitor i henhold til gældsinstrumentet skal enten være en stat, et kreditinstitut som omhandlet i artikel 4, stk. 1, nr. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, et fondsmæglerselskab, investeringsforvaltningsselskab eller forsikrings-selskab som omhandlet i lov om finansiel virksomhed eller et tilsvarende fondsmæglerselskab, investeringsforvaltningsselskab eller forsikrings-selskab hjemmehørende i et land inden for EU/EØS.

§ 2

I kursgevinstloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1283 af 25. oktober 2016, som ændret ved § 3 i lov nr. 1555 af 19. december 2017, § 35 i lov nr. 1429 af 5. december 2018 og § 5 i lov nr. 84 af 30. januar 2019, foretages følgende ændring:

1. § 1, stk. 5 og 6, ophæves.

§ 1. Denne lov omfatter

Stk. 2-4. - - -

Stk. 5. Pengefordringer, der ikke forfalder på et forud aftalt tidspunkt, behandles som andre penge-

fordringer, når betingelserne i ligningslovens § 6 B, stk. 1, er opfyldt.

Stk. 6. Gæld, der ikke forfalder på et forud aftalt tidspunkt, behandles som anden gæld, når betingelserne i ligningslovens § 6 B, stk. 1, er opfyldt.

§ 15. Ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget medregnes efter § 3 de renteindtægter, der er forfaldet i indkomståret, jf. dog § 23. Renteindtægter, der er påløbet, inden skattepligt efter denne lov er indtrådt, medregnes ikke ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget efter § 3. Ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget efter §§ 6 og 7 medregnes de renteindtægter, der er påløbet i indkomståret. Renter af skattebeløb efter denne lov henføres til betalingsåret.

Stk. 2. - - -

Stk. 3. Gevinst eller tab på obligationer, pantebreve og andre fordringer, finansielle kontrakter, investeringsbeviser, aktier, anparter, andelsbeviser og konvertible obligationer samt fast ejendom opgøres som forskellen mellem værdien af det pågældende aktiv ved indkomstårets udløb og værdien ved indkomstårets begyndelse (lagerprincippet).

Stk. 4-8. - - -

§ 3

I pensionsafkastbeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1126 af 10. oktober 2014, som ændret senest ved § 6 i lov nr. 324 af 30. marts 2019, foretages følgende ændringer:

1. I § 15, *stk. 1, 1. og 3. pkt.*, indsættes efter »renteindtægter«: »og lignende«, og i *stk. 1, 2. pkt.*, indsættes efter »Renteindtægter«: »og lignende«.

2. I § 15, *stk. 3, 1. pkt.*, indsættes efter »fordringer«: »og lignende«